

Onlar Benim Bile Diyemedin

— kul mehmet · 19 Aralık 2022

Onlar Benim Bile Diyemedin!

Söylenenler bazen zor gelir dile
Girince bir yol çıkılması sanki nafîle
Mazluma zulüm ettikçe o zalim kükrer
Bekler mezarı cehennemimde elbet,
Nekir'le Münker
Tövbenin vakti geçmiştir artık olmaz
Ne kadar su dökersen ateşin sönmez
Hani güç sendeydi paran varken elinde
Şimdi söz dâhil çıkmaz o dilinde
Doldurmuştum odanı parayla birde kasayı
Şimdi mezarda kaçamazsın ki firdolayı
Uzanırdın bin bir keyifle sen o sedire
Başlardın kıvranan çileli mazlumunu seyretmeye
Şimdi hayat ecelle son sözü soktu gediğe
Şimdi başın sığmaz bir küçücük deliğe
Zorlama giremezsin dediler ben giririm dedin
Ne söylediklerini anlamadın ben bilirim dedin
Saatin ömrü seninle son deme akarken
Sende kısa ömrünle saatle koşarken
O yıllar baktın ki bir anda devrilmiş
Kazandığın ne varsa geride kalanlar yemiş
Durun almayın onlar benim bile diyemedin
Kefenin cebi iyilikleri doldurmak için cebi var göremedin
Söyleyene de zor geldi bunlar duyana da
Duyan sözlerken acı çekti sen sadece sırttın
Bitti artık sözler gittiğin yerde para akçe geçmez
İyilikler kötülükler karşılıklı konuşur akıl ermez

Mehmet Aluç